

[Udenrigsministeren]

forklare mig på en anden måde end i første omgang og håbe, at det så trænger ind.

Det afsnit, der er om forsvar og sikkerhed, står i kapitel 2 C i Doogekomiteens rapport. Den danske repræsentant har taget et forbehold, der omfatter hele det kapitel. Når det omhandler hele dette kapitel, omhandler det altså også det afsnit, hvori der er tale om forsvar og sikkerhed.

Jeg tror ikke, det kan siges tydeligere, men jeg skal da gerne prøve en tredje gang.

Albrechtsen (VS):

Vi når ikke længere med det, for Otto Møller har ganske klart skrevet netop, hvad sikkerhedspolitikken i unionen skal omfatte – og ministeren må tage til efterretning, at Otto Møller har skrevet sådan – men det, vi spørger om, er, hvad det betyder. Ministeren besvarede hverken mit eller hr. Gades spørgsmål.

Betyder det, at våbendoktriner, våbenproduktion og diskussioner om trusler mod unionens sikkerhed er indbefattet, eller betyder det det ikke? Og mener regeringen, at det skal være indbefattet i unionen, eller mener regeringen det ikke?

Det spørgsmål mener jeg at regeringen skylder folketinget og befolkningen et klart svar på.

Gade (SF):

Jeg er helt tilfreds med det generelle forbehold, der er for afsnittet, og det er ikke undgået min opmærksomhed, at det er der. Det er formuleringen af det generelle forbehold, jeg spørger om, og mit spørgsmål lyder, om den formulering, at man begrænser sikkerhedssamarbejdet til politiske og økonomiske aspekter af sikkerhed, ikke indebærer, at tanker om våbenproduktion og forskning i våben er indeholdt i afvisningen.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

En fælles våbenproduktion, som spørgsmålet nu mere konkret kommer til at dreje sig om, mener jeg absolut ikke der kan blive tale om. Det er heller ikke regeringen, der har bragt den slags tanker frem. Hvis jeg husker rigtigt, var det et ledende medlem af den socialdemokratiske folketingsgruppe, der bragte tanken frem, men det vender regeringen sig altså imod.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 924

4) Til statsministeren af:

Jytte Andersen (S):

»Kan statsministeren oplyse, om indholdet af det notat vedrørende et indgreb på arbejdsmarkedet, som er blevet udarbejdet i arbejdsministeriet, har været drøftet i regeringen, i regeringens koordinationsudvalg, i et regeringsudvalg eller ved andre møder, hvor der har været medlemmer af regeringen til stede?«

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det notat, spørgeren henviser til, er en slags beredskabsnotat, som er udarbejdet af én eller flere embedsmænd. Der er aldrig ført nogen forhandlinger. Der er heller ikke truffet nogen beslutninger, som på nogen måde har gjort notatets indhold til regeringens politik. Det vil sandelig også i øvrigt følge af det fortsatte forløb af møder her i folketinget i eftermiddag.

Jytte Andersen (S):

Jeg siger tak for svaret fra statsministeren.

Jeg vil supplerende spørge statsministeren, om det ikke er betænkeligt, at der i højspændte situationer som den foreliggende på arbejdsmarkedet kan være embedsmænd, som sidder og udarbejder notater, der ikke er sat i gang og heller ikke har været under overvejelse i politisk ansvarlige kredse. Jeg synes egentlig, det er noget, som i allerhøjeste grad strider imod vores parlamentariske skik, hvorefter den enkelte minister ikke bare er politisk ansvarlig, men også er administrationens øverste myndighed.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg mener, det er overordentlig nyttigt, at der rundt om i ministerierne løbende udarbejdes notater, altså gøres forberedelser, for det tilfældes skyld, at man i en senere situation har brug for at træffe beslutninger. Sådan er det i alle ministerierne – jeg kan vist roligt sige, at der ligger et hundredtal af forberedte notater for alle tilfældes skyld – og sådan bør det være. I nogle tilfælde er ministrene orienteret om, at et sådant forberedende arbejde er skabt, i andre tilfælde er ministrene